

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 stycznia 2024 r.

DIH-3.707.135.2023MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH - 3.1.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775, z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2013 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr DW-64/2023 KujawskoPomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 października 2023 r. (DW.8361.88.2023), na mocy której na przedsiębiorcę Pana Aleksandra Rutkowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Comercio Aleksander Rutkowski nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) w związku z naruszeniem obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), polegającym na niewidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej - na stronie internetowej służącej do prowadzenia handlu elektronicznego, znajdującej się pod adresem <https://trychodrogeria.pl/> - ceny jednostkowej w przypadku 100 towarów, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 13 - 20 czerwca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Kujawsko-Pomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie internetowym, należącym do przedsiębiorcy [xxxx xxxxxxxxx xxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [xxx xxxxxxx xxxxxxxxx], zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 18 maja 2023 r. ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Zawiadomienie doręczono stronie 23 maja 2023 r.

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto 100 partii towarów oferowanych do sprzedaży 13 czerwca 2023 r., stwierdzając nieprawidłowości, tj. brak uwidocznienia informacji o cenie jednostkowej dla wszystkich skontrolowanych partii produktów, co naruszało art. 4 ust. 1 ustawy o cenach (Dz.U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej: „ustawą o cenach” oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776), zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli (nr akt kontroli: DW.8361.88.2023), który został doręczony stronie 17 lipca 2023 r.

W dniu 14 września 2023 r. Kujawsko-Pomorski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, w związku z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, w odniesieniu do 100 towarów oferowanych w miejscu sprzedaży detalicznej. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądać akta sprawy oraz sporządzać z nich notatki odpisy.

10 października 2023 r. Kujawsko-Pomorski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach decyzję nr DW-64/2023 (nr akt sprawy: DW.8361.88.2023) na mocy której, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) w związku z naruszeniem obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, polegającym na niewidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej - na stronie internetowej służącej do prowadzenia handlu elektronicznego - ceny jednostkowej w przypadku 100 towarów. Decyzja została doręczona stronie 16 października 2023 r.

7 listopada 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Kujawsko-Pomorskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona wniosła o kasację decyzji Kujawsko-Pomorskiego WIIH.

Pismem z 27 listopada 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolutcie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju) dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę - dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, zgodnie z którym, wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20

000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie internetowym należącym do przedsiębiorcy stwierdzono, że w przypadku 100 partii produktów (wszystkie skontrolowane) nie dopełniono obowiązku wskazanego w przepisach dotyczących uwidaczniania cen, poprzez brak uwidocznienia informacji o cenie jednostkowej.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Kujawsko-Pomorski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), na przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższych naruszeń.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, jednakże w jej ocenie zrobiła wszystko, co w jej mocy, by niezwłocznie usunąć wszystkie uchybienia wskazane w protokole kontroli DW.8361.88.2023 i tym samym uważa, że wymierzona jej kara jest nieuzasadniona. Strona wniosła o kasację decyzji Kujawsko-Pomorskiego WIIH. Wskazała, że prowadzony przez nią sklep internetowy zbudowany jest na tzw. „silniku sklepowym”, którego właściciel jest administratorem platformy i w ramach oferowanego abonamentu umożliwia założenie sklepu internetowego i administrowanie treścią i funkcjami sklepu w udostępnionym przez siebie zakresie. Poinformowała, że usunęła wszystkie uchybienia wskazane w protokole kontroli (DW.8361.88.2023) możliwe do zrealizowania w zakresie udostępnionych jej uprawnień do administrowania stroną. Jednakże nie mogła samodzielnie usunąć braku uwidocznienia cen jednostkowych. Strona zaznaczyła, że jeszcze w trakcie kontroli oraz po jej zakończeniu zgłaszała właścicielowi i administratorowi „silnika

sklepowego” konieczność uwidaczniania cen jednostkowych towarów oferowanych w sklepach internetowych zbudowanych na jego architekturze. Ostatecznie administrator wprowadził nową funkcjonalność umożliwiającą uwidocznienie cen jednostkowych, którą strona, jak zadeklarowała, włączyła niezwłocznie po jej udostępnieniu.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK wskazuje, że obowiązek uwidocznienia cen i cen jednostkowych spoczywa na przedsiębiorcy prowadzącym sprzedaż detaliczną towarów i usług. Art. 6 ustawy o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości (brak możliwości uwidocznienia cen jednostkowych oferowanych produktów z uwagi na ograniczony zakres uprawnień administracyjnych) oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę (wielokrotne prośby kierowane do właściciela i administratora o wprowadzenie nowej funkcjonalności umożliwiającej uwidocznienie cen jednostkowych), gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Należy również podkreślić, że ustawa o informowaniu o cenach weszła w życie w 2014 r., a w obecnym kształcie obowiązuje od 1 stycznia 2023 r. To strona podjęła decyzję o prowadzeniu sklepu internetowego zbudowanego na „silniku sklepowym” udostępnionym przez właśnie tego administratora i zgodziła się na oferowane przez niego warunki. Należy również zaznaczyć, że strona była zawiadomiona o zakresie przedmiotowym kontroli i mogła się do niej przygotować, mogła wystąpić do administratora platformy o dodanie funkcjonalności umożliwiającej uwidocznienie cen jednostkowych oferowanych produktów. Prezes UOKiK zgadza się z organem pierwszej instancji, że to strona jako przedsiębiorca powinna zachować szczególną dbałość przy formułowaniu informacji o oferowanych produktach, a jej podstawowym obowiązkiem jest znajomość i stosowanie obowiązujących przepisów. To strona ponosi pełną odpowiedzialność za niewidocznienie cen jednostkowych oferowanych przez siebie produktów, gdyż to do niej należy wyłączna kompetencja do ustalania i uwidaczniania cen. To obowiązkiem przedsiębiorcy jest takie zorganizowanie swojej działalności, aby w prowadzonym przez niego sklepie internetowym nie doszło do naruszania obowiązujących przepisów. Podkreślić należy, że podejmowanie działań naprawczych czy też zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w toku kontroli.

Odnośnie samej wysokości kary nałożonej na stronę przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH, Prezes UOKiK wskazuje, że ustawa o informowaniu o cenach implementuje przepisy

dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U.

UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”. Zgodnie z art. 8 ww. dyrektywy kary pieniężne za naruszenie przepisów o cenach muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Ponadto podkreślić należy, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, do wzięcia pod uwagę stopnia naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkości jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że KujawskoPomorski WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przestanki.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że stwierdzone nieprawidłowości, polegające na braku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiające ich porównanie dotyczyły wszystkich 100 produktów objętych sprawdzeniem, co naruszało interesy konsumentów w zakresie ich prawa do rzetelnej informacji. Prezes UOKiK wskazuje, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen produktów podobnych w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Stąd też, oprócz ceny za produkt, w miejscu sprzedaży detalicznej musi być również uwidoczniona cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (np. kilogram, litr). Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów w danym sklepie, ale także mogą faktycznie przekonać się, czy podana cena jednostkowa (za jednostkę masy lub objętości) jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zakupie w innym sklepie. Brak rzetelnej informacji w tym zakresie uniemożliwia konsumentom porównanie cen oferowanych produktów, a tym samym dokonanie świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji, oceniając stopień naruszenia obowiązków przedsiębiorcy uznał prawidłowo, że charakter i waga naruszenia tych obowiązków były istotne. Oceniając natomiast czas trwania naruszenia obowiązków Kujawsko-Pomorski WIIH przyjął, że strona w dniu rozpoczęcia kontroli, tj. 13 czerwca 2023 r. nie dopełniła obowiązku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej - na stronie internetowej służącej do prowadzenia handlu elektronicznego cen jednostkowych wszystkich 100 sprawdzonych produktów. Prezes UOKiK zauważa jednak, że strona wyjaśniła, iż nieuwidocznienie cen jednostkowych na stronie internetowej było konsekwencją zbudowania sklepu na „silniku sklepowym”, który nie udostępniał takiej funkcji. Tym samym organ drugiej instancji nie zgadza się z ustaleniem organu pierwszej instancji i stoi na stanowisku, że naruszenie obowiązków trwa już od momentu uruchomienia

sprzedaży z wykorzystaniem „silnika sklepowego” uniemożliwiającego uwidocznienie cen jednostkowych. Należy podkreślić, że gdyby nie kontrola Kujawsko-Pomorskiego WIIH to strona nie interweniowałaby u dostawcy oprogramowania i interes konsumentów nadal byłby naruszany.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę, że jest to pierwsze naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Uwzględnił również, że strona prowadzi działalność od marca 2020 r. i powinna wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności i je stosować. Jednocześnie Kujawsko-Pomorski WIIH przyjął, że przesłanka dotycząca uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż stwierdzenie naruszenia prawa nie jest uzależnione od osiągnięcia korzyści lub uniknięcia straty przez podmiot podlegający ukaraniu.

Przy ocenie wielkości obrotów i przychodu strony, prawidłowo uwzględniono przekazane przez stronę informacje w tym zakresie za rok 2022.

Organ pierwszej instancji uwzględnił również ostatnią z przesłanek określonych w ustawie o cenach mających wpływ na wymiar kary, tj. sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych - wskazując, że nie ma ona zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż kontrola nie była prowadzona w sprawach dotyczących działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze.

Zdaniem Prezesa UOKiK, opisane powyżej przesłanki, jakimi należało kierować się przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, stanowiły podstawę do wymierzenia stronie kary pieniężnej w wysokości 500 zł, jaka została ustalona przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH. Bez wątplenia, wysokość kary pieniężnej ustalona na tym poziomie, przy maksymalnej wysokości 20 000 zł, jest kwotą optymalną i adekwatną do wagi naruszenia prawa. Stanowi ona 2,5% górnego wymiaru kary. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni należytej informacji o cenach jednostkowych dla wszystkich 100 wrywkowo wybranych produktów oferowanych do sprzedaży (100% skontrolowanych towarów).

Jeszcze raz należy podkreślić, że kara pieniężna określona w art. 6 ustawy o cenach stanowi sankcję administracyjną, zaś jej celem jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacje o cenach służą właściwemu poinformowaniu nabywcy o tym za jaki towar i w jakiej ilości ma zapłacić daną należność, a także stwarzają identyczne warunki dla podmiotów funkcjonujących na rynku. Dlatego rzetelna informacja o cenie i cenie jednostkowej oraz możliwość porównania cen wielu produktów ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie.

Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci byli pozbawieni należytej informacji o cenach jednostkowych dla wszystkich 100 wyrywkowo wybranych produktów znajdujących się w ofercie handlowej (100% skontrolowanych towarów), stąd też wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy, który prowadzi sprzedaż detaliczną towarów i usług, spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów lub usług konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację nie tylko o cenach, lecz również cenach jednostkowych. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. To strona zgodziła się na warunki oferowane przez administratora „silnika sklepowego”, na którym zdecydowała się prowadzić sklep internetowy. Strona też ponosi pełną odpowiedzialność za niewidocznienie cen jednostkowych oferowanych przez siebie produktów, gdyż to na nią został nałożony ustawowy obowiązek uwidocznienia cen bo jest przedsiębiorcą, który prowadzi sprzedaż detaliczną towarów i do niej należy wyłączna kompetencja do ich ustalania. Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy jest takie zorganizowanie prowadzonej działalności, aby nie dochodziło do naruszania obowiązujących przepisów. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie, cenie jednostkowej nabywanego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. Podkreślić należy, iż cena towaru należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem towarów, natomiast cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w obrębie tej samej bądź różnych placówek handlowych w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za kilogram czy litr określonego towaru) jest dla nich odpowiednia. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 25 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2345/18. W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku Sąd wskazał: *„Stwierdzić zatem należy, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza, iż kwestionowane podczas kontroli towary w sklepie należącym do Skarżącej nie były towarami sprzedawanymi na sztuki, gdyż miały do nich zastosowanie określone jednostki miar (w szczególności miary objętości), w związku z czym obowiązkiem Przedsiębiorcy było należyte uwidocznienie cen stosownie do treści cytowanych powyżej przepisów dotyczących informowania o cenach towarów i usług. W tym zakresie Sąd nie dopatrzył się nieprawidłowości w stanowisku orzekających w sprawie organów obu instancji. Organy obu instancji słusznie przyjęły w uzasadnieniu spornych decyzji, że niedopełnienie*

obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych przez stronę skarżącą utrudniło porównanie konsumentom cen towarów podobnego rodzaju, ale o innej masie/objętości netto.”.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną nie można również uznać przesłanki dotyczącej zaprzestania naruszenia - skierowanie pism do administratora strony celem usunięcia uchybienia związanego z brakiem uwidocznienia cen jednostkowych nie może być uznane za tożsame z usunięciem stwierdzonych nieprawidłowości. A nawet gdyby uznać, że podjęcie przez stronę wszelkich dostępnych jej czynności celem usunięcia nieprawidłowości za równoznaczne z faktem usunięcia nieprawidłowości to należy wskazać, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy IH, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Kujawsko-Pomorskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem nie uwidoczniała cen jednostkowych dla wszystkich 100 wrywkowo wybranych produktów znajdujących się w ofercie handlowej. Literalna wykładnia w/w przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie

z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ cena i cena jednostkowa muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie dopatrył się przesłanek do zmiany wysokości administracyjnej kary pieniężnej i uznaje, iż Kujawsko-Pomorski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym, a wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 500 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenie jednostkowej oferowanych wyrobów.

Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony o odstąpienie od ukarania należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie wymierzania kary pieniężnej na gruncie ustawy o cenach. Stąd też, postępowanie Kujawsko-Pomorskiego WIIH w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 7 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
 4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/